A°. 1837. N°. 75.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 27 Junij.

FRANKFORT den 23sten Junij.

Zijne Keizerlijke Hoogheid de grootvorst *Michael* van Rusland is alhier aangekomen.

— Uit Tweebruggen wordt gemeld, dat de assises aldaar den 12den Junij geopend zijn, en de lijst der af te doene zaken, ofschoon nog in de maand April eene buitengewone assise gehouden werd, opmerking verdient, zoo wel wegens het getal, als wegens de zwaarte der misdaden. Bijzonder opmerkelijk is de vermeerdering der aangeklaagden wegens valsche getuigenis. De gezworenen zullen in alles over 19 zaken omtrent personen uitspraak te doen hebben, waarvan 1 wegens sluipmoord, 1 wegens kindermoord, 3 wegens vrijwilligen manslag, 1 wegens gepoogde vergiftiging, 1 wegens verkrachting, 5 wegens diefstal, 6 wegens valsche getuigenis en 1 wegens vervalsching aangeklaagd zijn.

— Onderscheidene Duitsche dagbladen behelzen het volgende berigt: « Vier honderd Tyrolers uit het Zillerdal hebben eene deputatie naar Berlijn gezonden. In hun eenzaam dal, zoo verhalen zij, liet een zieke vreemdeling eenen bijbel achter, en de arme lieden beschouwden in verwondering het dikke, vergulde, met platen versierde boek. Eindelijk deed er zich een op, die er iets uit voorlas, en spoedig zagen zij in, dat hun tegenwoordig geloof hun niet genoegzaam was. Kortom, zij vielen af, werden geexcommuniceerd, en ontvingen eindelijk het bevel, om of tot het ware geloof weder te keeren, of Tyrol, alwaar geene ketterij geduld wordt, te verlaten en naar Zevenbergen te verhuizen, alwaar secten toegelaten worden. Ten gevolge daarvan hebben zij zich nu tot den Koning van Pruissen gewend. De brief, dien de afgevaardigden aan den Koning gebragt hebben, is, zegt men, zeer eenvoudig en naïf van inhoud; zij spreken den monarch met *Du* aan, en verzoeken hem, wien zij als vroom en regtvaardig zelfs in hun verwijderd dal hoorden prijzen, zich hunner aan te trekken. Op last van Zijne Majesteit is thans de hofprediker *Strausz* naar Weenen gegaan, om eene kerkelijke bemiddeling te beproeven, terwijl tevens een adres aan den Keizer afgezonden is. Mogt zulks van geen gewenscht gevolg zijn, dan zou men hun in de Opper-Silezische gebergten woonsteden aanbieden.

— Het Oostenrijksche regeringsblad meldt, dat men onlangs weder twee roovers van de bende van *Sobri* gevat heeft, en dat een hunner stellig verzekert met eigen oogen gezien te hebben, dat *Sobri* zich zelven doodgeschoten heeft.

— Berigten uit Rome melden, dat een voorval in het Koningrijk Napels, alwaar eenige kloostergeestelijken een wereldlijken geestelijke uitgeplunderd en vermoord zouden hebben, aldaar groot opzien baart, te meer daar de beschuldigden door de overheden in hechtenis genomen en aan de wereldlijke regtbank overgeleverd zijn. De geestelijkheid aldaar schijnt bezwaren ingebragt te hebben, dat men de kloostergeestelijken aan hare jurisdictie onttrokken heeft. Men is zeer verlangend naar den afloop dezer zaak.

— Uit Konstantinopel wordt den 29sten Mei geschreven, dat alles, wat men over de reis van den Sultan verneemt, zeer gunstig luidt. De Sultan schijnt inzonderheid aan den pacha van Adrianopel zijne tevredenheid over het bestuur dezer provincie betuigd te hebben. Die pacha had zich bijzonder beijverd om gebaande wegen aan te leggen en te herstellen. Men twijfelt niet, of zijn voorbeeld zal ras navolgers vinden en Europisch Turkije spoedig overal van gebaande wegen voorzien wezen.

LONDEN, den 23sten Junij.

Eergisteren heeft de Koningin haren plegtigen intogt in deze hoofdstad gedaan. Hoogstdezelve werd langs den geheelen weg met luid gejuich begroet.

Hare Majesteit zal tot na de begrafenis des Konings op het paleis van Kensington verblijven.

Gisteren avond is, van wege Hoogstdezelve, eene boodschap bij het parlement ingekomen, ten einde, behalve nog aanhangige wetten wegens de loopende dienst, de zitting te besluiten. Men wacht over zes of zeven weken het besluit tot ontbinding van het parlement. Door beide Huizen is een adres aangenomen om de Koningin *Victoria* (niet *Alexandrina Victoria*) met hare troonsbeklimming geluk te wenschen, en tevens rouwbeklag te doen wegens het overlijden van nu wijlen den Koning. Bij de beraadslaging daarover, hebben weder leden van alle partijen zamengestemd om aan de goede hoedanigheden des afgestorvenen Vorsten hulde te bewijzen.

— Een der gewigtigste gevolgen, die het overlijden des Britschen Konings reeds dadelijk heeft, bestaat daarin, dat de kroon van Hanover thans ophoudt met die van het Britsche Rijk vereenigd te zijn. In Hanover is namelijk het regt op de troonsopvolging zoodanig geregeld, dat de mannelijke afstammelingen van het regerende geslacht aldaar op de vrouwelijke den voorrang hebben, zoodat *Willem IV*, in zijne betrekking van Koning van Hanover, thans niet door de Prinses *Victoria*, maar door zijn jongeren broeder, den hertog van *Cumberland*, wordt opgevolgd.

PARIJS, den 21sten Junij.

Een brief uit Parijs behelst het volgende: « Het door den generaal *Bugeaud* met *Abd-el-Kader* gesloten verdrag is hier zeer ongunstig opgenomen geworden; doch hetzelve is niets anders dan een natuurlijk gevolg van het slechte beheer van Algiers. Er was, tijdens de verovering van Algiers, geen Arabische Scheich te vinden, die 300 man bijeen kon brengen; en de pacha hield met een duizendtal Turken Algiers, Oran en Constantine in orde; in zeven jaren hebben het daarentegen de Franschen met behulp van 200 millioen, 30,000 man troepen en het stelsel van *Clauzel* zoo ver gebragt, dat zij eene Arabische nationaliteit te weeg gebragt hebben, Constantine moesten laten varen en een Arabisch opperhoofd verwekt hebben, aan wien zij het gansche binnenland afstaan. De zaak is niet streelend voor het nationale eergevoel, doch men had er vroeger aan moeten denken, en het stelsel van roof en ongeregtigheid, van kwetsing van alle gevoelens en vooroordeelen der ingezetenen en van militaire expeditien niet behooren te gedoogen. De zaak is zoo ver gekomen, dat het een geluk is, dat men een kundig Arabisch opperhoofd gevonden heeft, aan wien men de regering van het binnenland kan overlaten, en die eenigermate voor de rust instaat, want alles is beter dan de tegenwoordige toestand. Als het verdrag tot stand komt, zal het waarschijnlijk gevolg zijn, dat de meeste Arabische stammen het Fransche gebied verlaten, en alsdan zou eene Fransche volkplanting kunnen gesticht worden, die sterk genoeg zou kunnen wezen [illegible] bezorgen, zonder de bestendige vrees, welke tegenwoordig de kolonisatie verhinderd heeft. Want tot heden heeft men dikwijls in Algiers gezaaid, maar nog nooit ingeoogst. Frankrijk zal waarschijnlijk alles doen om kolonisten te trekken, want het kan alleen bij eene aanzienlijke Europische bevolking hopen, uit het land een gedeelte der bezettings-kosten te trekken en het getal troepen te verminderen. Het is waar, de ondervinding der laatste jaren heeft geen groot denkbeeld gegeven van de bekwaamheid der regering om eene kolonie te besturen, en de betrekkingen tot *Abd-el-Kader* zijn nog te onbepaald, en zullen tot zoo vele botsingen aanleiding geven, dat er bezwaarlijk iets bestendigs te hopen valt; doch er is althans een denkbare weg open, terwijl voor het verdrag alles onmogelijk scheen, en het nationaal eergevoel zal zich toch wel schikken moeten om zich de gevolgen van het gebeurde te laten welgevallen.

— De tijding van het overlijden van den Koning van Engeland heeft op de beurs eenigen invloed gehad, even als de geruchten wegens de ontdekking van een nieuw komplot te Parijs. De autoriteit was gisteren wederom onderrigt, dat sommige heethoofden iets kwaads in den zin hadden. Wat hiervan zij, zeker is het, dat eenige jonge lieden zijn gearresteerd, onder dezelve noemt men *Bianchi*, student in de medicijnen, *Cordier*, enz. Deze laatste is in het hospitaal *Val-de-Grace* gearresteerd. Zes personen zijn gisteren in de prefecture gebragt; heden zijn vier personen in hechtenis genomen en zijn meerdere bevelschriften tot arrest uitgevaardigd.

— De volgende télégraphische dépêche is heden bekend gemaakt:

» *Narbonne den 20sten Junij*.

» De nadering van *Tristanij* heeft te Barcelona eene groote verslagenheid veroorzaakt. De generaal *Pastor* was den 16den te Melin-del-Reij zonder de opstandelingen bereikt te hebben; den 15den waren don *Carlos* en don *Sebastiaan* te Solsona.

» Honderd Navarrezen zijn den 17den te Fonols rations komen ligten. Den 18den vreesde de gouverneur van Puicerda een aanval der Carlisten."

PARIJS den 22sten Junij.

De volgende telegraphische berigten zijn bekend gemaakt:

Bayonne, den 21 Junij.

« Den 24sten heeft *Cabrera* Caspe belegerd, waarvan het garnizoen en de miliciens in het fort gevlugt zijn. *Oraa* is ter hunner hulp gesneld. *Espartero*, die onderrigt was, dat eene Carlistische divisie de Ebro gepasseerd was, en die zich naar Castilie wilde begeven, is naar

Lodosa vertrokken, alwaar hij den 20sten heeft kunnnen aankomen.

De divisiën, welke te Pampeluna waren, hebben bevel ontvangen, dezelfde rigting te nemen."

Fort-les-Bains den 21. Junij,

"Den 17den had de baron *van Meer* zijne troepen in de omstreken van Tarrega en Cerveda, werwaarts hij dienzelfden dag zijne gewonden van Guisona overgebragt heeft. De Carlisten bezetteden de oevers Llobregos, van Ribellos tot aan Castel-Fullit, en de geheele landstreek tot aan Solsona. Don *Carlos* is den 19den in de rigting van Berga vertrokken. Te Solsona bevinden zich niet meer dan de gewonden en twee kompagniën."

— Het blijkt dus, dat de Carlisten de Ebro zijn overgetrokken en zich tevens in Katalonië ontwikkelen.

— "Het komplot van den 20sten Junij, van *Bianchi* en diens medgezellen, is niet van dien aard als men het in den beginne heeft doen voorkomen. Twee onder-officieren van het 51ste reg. hebben hen beschuldigd; doch uit hunne verhooren blijkt geene criminele misdaad. Men is echter niet zonder ongerustheid.

"Na de feesten, zal men zich bezig houden met het formeren van een kamp nabij Compiègne.

"Uit Madrid schrijft men van den 15den Junij, dat men niet zonder ongerustheid is over de vorderingen van don *Carlos*. De baron *van Meer* heeft te vergeefs om geld en levensmiddelen geschreven; *Mendizabel* wil, dat de troepen hun onderhoud zelve zoeken.

'sGRAVENHAGE, den 25sten Junij.

Morgen vertrekt Z. M. de Koning naar Noord-Braband, om dat gewest, en vervolgens de provincie Zeeland te bezoeken.

— Gisteren is bij Hoogstdenzelven ten gehoore toegelaten Z. Em. de aartsbisschop van Tyr, grave *Mercy St. Argenteau*, Pausselijke nuntius, residerende bij het hof van Beijeren.

— Naar men verneemt heeft het Z. M. behaagd den baron *van Heeckeren*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Nederland aan het Russisch hof, op deszelfs verzoek, eervol uit die betrekking te ontslaan; zijnde den Minister van Staat, *G.* graaf *Schimmelpenninck*, in zijne plaats, die betrekking opgedragen geworden.

— Dezer dagen zijn door Z. M. tot leden van het Amortisatie-sijndicaat benoemd de heeren *F. L. W. Druyvesteijn*, Mr. *P. J. Bodaert*, *W. R.* baron *van Tuyll van Serooskerken van Coelhorst* en *S. van Walderen* baron *Rengers*, leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

AMSTERDAM, den 25sten Junij.

Beurs van 23 Junij.

zeer onbeduidend. In Spaansche fondsen is de speculatiegeest geheel uitgedoofd; de tijdingen uit het schier eiland zijn niet in staat eenigzins den handel daarin te verlevendigen; de speculanten hadden hoop, dat de dood des Konings van Engeland op de verschillende geldmarkten eenigzins beweging brengen zoude; intusschen is dit evenement door geene variatie van belang gekenmerkt.

De berigten uit Noord-Amerika zijn over het algemeen meer geruststellend; zelfs zijn verschillende niet onbeduidende bezendingen contanten te Londen van New-York aangekomen hetwelk als een goed voorteeken aangemerkt wordt.

Beurs van 24 Junij.

Zeer weinig nieuws; van alle vreemde beursen onveranderde prijzen; ook hier dien ten gevolge zeer onbeduidende handel.

Blijvende prijzen ten 4½ uur

Holland. 2½ pCt. 51$\frac{15}{16}$; 5 pCt. 93¾; Kansbiljetten 22$\frac{11}{16}$ à ¾; oud sijndicaat 92¼; oude aandeelen handelmaatschappij 173¼; 5 pCt. Oost-Indië 97⅛, ⅜.

Spanje. Ardoins 21⅝ à $\frac{11}{16}$; Passive 5⅝, ¾; Fransche uitgestelde 7¼ en iets à 7⅜ gedaan.

Effecten-Societeit, van 25 Junij.

Alleen is heden te berigten, dat in alle verschillende effecten volstrekt geen handel gedreven is.

Nieuws is er volstrekt niets. De spoedige terugkomst van lord *Durham* uit Petersburg baart nog al eenig opzien te Londen, en beweert men dat hij misschien weder in het bewind geroepen zal worden; doch zijn dit alleen onbepaalde gissingen.

Mengelwerk.

Nederland en Pruissen.

Als men van tijd tot tijd eens een uitstapje op vreemden bodem doet, werkt dat soms zeer heilzaam op de gesteldheid van ziel en ligchaam, zoodat de geneesheeren, als zij bij voorbeeld eene badkuur voorschrijven, dikwijls meer daarbij op het oog hebben de aan die badkuur verbondene verplaatsing, verkeer met anderen, kortom eene geheel veranderde leefwijze, die luchtstreek, gewoonten, nieuwe en daardoor uitlokkende vermakelijkheden en wrijving van denkbeelden van zelven te weeg brengen. Meestal bedoelen de geneesheeren, zoo als zij zeggen, door de versterking van het moreel, het aangedane ligchaamsgestel tot vorigen welstand terug te brengen. Dat deze soort van geleerden hierin de voorschriften der natuur in acht nemen, is buiten kijf; en dat er in de politieke wereld geneesheeren en krachtig werkende recepten ook van nooden zijn, bevroedt men bij eenig nadenken. Somtijds wil men intusschen van geene geneesheeren hooren, en houdt men zich zeer gezond naar ziel en ligchaam, zonder tot ernstige betrachtingen van zich zelven geleid te worden door menige welgemeende aanwijzing van de natuur zelve. Men denkt, bij voorbeeld, als de opperhuid is aangedaan met uitslag of zweren, met eenig *unguent* zich zelven te kunnen helpen; als de buil maar verdwenen is, dan is het weder in orde; terwijl, indien het ligchaam gezond en gereinigd ware, geene etterbuilen of zweren de huid zouden aandoen. Het zuiveren van het ligchaam met inwendige geneesmiddelen is dus vooral dan aan te prijzen, wanneer het kwaad niet van buiten aangebragt is, maar uit den ziekelijken of vervuilden toestand van het ligchaam zelve voorkomt. Maar, — om duidelijker te spreken, als men tot hiertoe het gezegde niet heeft verstaan, — de regering van elk land, die toch maar tot niets anders is ingesteld dan om het belang van allen ter harte te nemen, de regering moet bijzondere zorg dragen voor den welstand van het volk, waarover zij gesteld is, zoowel om alles te doen, waardoor er welvaart in het land komt en blijft, zoodat het den burger welgaat, als om te waken, dat, als het moreel van een volk wordt geschokt of gewijzigd, hare oplettendheid te wijden, om den schok onschadelijk te maken, of bij eene wijziging van het moreel bestaan eens volks, die verandering ten beste van allen te doen keeren. Het door sommigen als het *non plus ultra* welvarend en gelukkig geroemde *Nederland*, hetwelk, naar hun oordeel, geen medicijnmeesters naar ziel of ligchaam van nooden heeft, en voor wie de regering alleen drinkt uit den kelk der wijsheid, zoodat men den raad of de voorlichting van anderen zeer goed ontberen kan, omdat dat licht zoo helder schijnt, dat geen neveldamp het verduisteren kan; dat zelfde *Nederland*, hoe oogenschijnlijk gezond en frisch, vol jeugdigen gloed, vol kracht, en ruim bedeeld met wijsheid en voorzigtigheid, zich vrij bewegende in het onbetwist genot van eene grondwet, is inderdaad, als men het meer van nabij beziet, nog in veel opzigten krank; en boven alles houdt men het er voor, dat eene *vreesselijke longtering* deszelfs bestaan aantast, die inwendig begint met af te breken, om, als alles van binnen verteerd is, het omkleedsel, het zigtbare deel eensklaps te doen verdwijnen. Door schuld op schuld te stapelen; door het steeds maken van nieuwe gaten om de oude te stoppen; door het volhouden van eenen staat, veel te hoog opgedreven voor ons verbrokkeld landje; door het eigenwijs volharden in misbruiken, en het blijven afweren van allen goeden raad, — is dat *Nederland* geknakt in zijnen welstand, en gaat den ondergang te gemoet. Men heeft niet noodig om het groot gordijn van de toekomst weg te schuiven met vermetele hand, of met een nieuwsgierig oog te gluren, door er gewaagd eene slip van op te ligten, om overtuigd te zijn, dat er een verkeerde weg bewandeld wordt, en dat de regering steeds moet aangespoord worden, om vooruit te gaan: de zucht tot stilstaan bij den algemeenen vooruitgang der volken overwint ten laatste alle begeerte naar het goede als men eens daaraan toegeeft. Dat goede valt niet onder het bereik, zonder dat men daartoe moeite aanwendt. — Het is wel waar, dat alle nieuwigheden botsen tegen vooroordeelen of misbruiken, maar daarom mag men die nieuwigheden, als zij verbeteringen zijn, aan een volk niet onthouden. Zoo komen wij na terug op het voorafgestelde, dat het heilzaam is voor ziel en ligchaam, en evenzoo voor het moreel en phijsiek welzijn van den staat, eens naar buiten om te zien en eens bij de naburen ter school te gaan. Al is men nog zoo oud, daar valt nog altijd wat te leeren; en die kan er de meeste lessen opgaren, die zich verbeeldt dezelve het minst noodig te hebben. Maar, o jammer! velen zijn zoo verblind en ingenomen met hetgeen zij bij zich zelve zien, dat al het vreemde stuit of belagchelijk voorkomt; en soms ook is men zoo geheel en al met sommige vreemden ingenomen, dat men, als men het voor het kiezen had, alles daarnaar zou willen inrigten. Bij voorbeeld, als men eens vroeg, met welk volk *Nederland* het meest sympatiseert, dan zou de natie zeggen met de Engelschen niet, die zijn veel te baatzuchtig; met de Franschen ook niet, die zijn te wuft en te grillig; met de Pruissen of Duitschers ook niet, die zijn niet naar den smaak der natie. Of de regering ook zoo redeneert, en, even als de natie, verlangt een nationaal bestaan te hebben, weten wij niet; want in de politieke wereld keert de regering zich dikwijls naar hetgeen de staatkunde van hare trouwe bondgenooten, de Noordsche Mogendheden, (die haar evenwel in den steek lieten, toen het uur tot bijstand sloeg) liefst verlangde; en in het binnenlandsch bestuur wordt zelfs niet eens de grondwet nageleefd, maar trekt men naar den Duitschen trant heen, om stationair te zijn; omdat er in *Frankrijk* oproer gepredikt is, is men beducht voor het invoeren niet van nieuwigheden, maar zelfs van door de grondwet gewilde en bevolene staatsinrigtingen, zoo als de organisatie der regtsmagt, omdat men, en

dáár hapert het, geen invloed genoeg houden kan op de benoeming der regterlijke ambtenaren. Men schreeuwt, dat het provincialismus het hoofd zal opsteken. Het is onderwijl, omdat men niet gaarne de magt uit de handen geeft; want als het zoo ver komt, dat de Provinciale Staten zoo laag gezonken zijn, dat zij de dierbaarste belangen der ingezetenen opofferen aan de zucht om neefjes te plaatsen en aan eigenbelang de voorkeur geven boven verdienste, dan is het met de natie gedaan; de vrije keuze der regterlijke ambtenaren aan de regering overgelaten, zou het verderf niet tegen houden. Dezer dagen is er iets te *Aken* gebeurd, waar men over versteld moet staan, en dat het regt begrijpelijk maakt, waarom *Nederland* niet met de Duitschers sympathiseert. Daar werd in de drukkerij van ALBERT VAN SITTARD een blaauwboekje uitgegeven, inhoudende eenige gesprekken van landlieden, in het hoekje van den haard, waarin men vrij sprak van eenige wetten en ordonnantien van het Pruissische gouvernement; ja men dorst die wetten en ordonnantien bespottelijk maken. En wat wordt er nu gedaan tegen de misdaad, van eene wet of ordonnantie in een bespottelijk daglicht te durven stellen? De koninklijke Akensche regering, krachtens eene autorisatie van den minister van binnenlandsche zaken en politie, en een rescript van den Koning van *Pruissen*, bedreigt vestingstraf, en wel van zes maanden tot twee jaren, tegen het te koop stellen *van eenig voortbrengsel* der drukkerij van SITTARD, en voornamelijk van dat blaauwboekje. Het is een gelukkig land, waar de executive magt zoo maar naar eigen dunk eene strafwet kan uitvaardigen; dat is die vrijheid, waarvoor de Duitschers in 1813 hebben gestreden; zij waren onder NAPOLEON bijna even vrij. Maar is het niet allerbespottelijkst, om eene dergelijke ordonnantie uit te vaardigen, om er anders niet van te zeggen? Het is intusschen zeer gemakkelijk om zoo aan alle verkeerdheden den kop in te knijpen; dat is het heerlijk *unguent*, waarvan boven gewag gemaakt werd; maar is het kwaad zelf verholpen, is dat niet blijven schuilen? Zou het niet beter geweest zijn, ernstig te onderzoeken of er inderdaad geene verkeerdheden in de wetten en ordonnantien van *Pruissen* bestonden, om die te verbeteren. Dat zwak hebben evenwel de regeringen zeldzaam; zij zetten liever eenen opmerker, die altijd een bediller wordt, als hij niet toejuicht wat de regering doet, uit den weg, en bedreigen met gevangenis of ruïne van zijne middelen van bestaan. Het is gelukkig, dat de Grondwet zich zoo formeel uitdrukt, omtrent het regt om over de daden der regering en over het geheele landsbestuur vrij uit te spreken, en dat zoodanig regt niet ingekort worden kan; want er zijn er ook onderscheidenen, die stem hebben in het besturen van de staatshulk, en waarheen en in welke rigting koers gezet moet worden, die, voor het gemak alleen, geene opmerkingen verlangen te hooren. Of de toestand van het land dan zoo gezond worden zou is iets anders; de etterbuilen zijn wel weg te nemen met uitwendige geneesmiddelen, maar als de doodelijke krankheid daar is, worden vaak alle redmiddelen te laat aangebragt.

W. Z.

Domme Regters.

Naar men zegt, beschouwen sommigen onzer hooge ambtenaren eenen regterspost als bijzonder geschikt voor gegradueerden, welke de natuur met weinig geestvermogens, of hunne oefening met geringe kunde toeruste. Indien zij slechts eerlijk zijn, en niet te eigenzinnig, denkt men, is het genoeg. Wij zijn niet van zoodanig gevoelen; maar meenen, dat er, behalve eerlijkheid, een noodwendig vereischte tot elke betrekking, ook nog onafhankelijkheid van karakter, grondige regtskennis en een helder verstand vereischt word. En vermits daadzaken dikwerf meer dan redeneringen afdoen, geven wij tot staving van ons gevoelen het volgende voorbeeld, ongeveer vijftig jaren geleden, te *La Valetta* voorgevallen.

De heer CAMBO, een Malteser, was als regter zeer geacht; eerlijk in al zijne handelingen en naauwgezet tot in het schroomvallige, had hij daarbij de gewoonte van zeer vroeg op te staan; bij het aanbreken des dags reeds bestudeerde hij de letter der wet, waarvoor hij eenen bijgeloovigen eerbied koesterde. De aanzienlijke huizen van *La Valetta* hebben, gelijk men weet, alle *balcons*, van buiten met *jalousiën* of *draperiën* beschut, welke den bewoners toelaten alles op straat te zien, zonder zelven bemerkt te worden. Eenen morgen, tegen vier ure, hoorde de regter CAMBO gedruisch op straat, liep naar zijn balcon en zag twee mannen, van welke de een door den anderen vervolgd werd: deze laatste, met eenen dolk gewapend, stiet dien den vlugtende in de hals, juist onder het balcon der regters. De vermoorde viel op de plaats; de moordenaar, welken CAMBO volkomen herkend had, raapte zijne muts, die afgevallen was, op, wierp de schede van den dolk eenige stappen verder weg, sloeg eene zijstraat in, en verdween. Een paar minuten later komt een bakker, den korf met den voorraad zijner klanten gevuld, op het hoofd dragende; hij stoot met den voet tegen de schede des dolks, neemt die op, beschouwt ze, steekt ze in den zak, zet zijnen weg voort, en bevindt zich nu tegen over het lijk. Op hetzelfde oogenblik snelt eene patrouille, door het gegil des vermoorden in beweging gebragt, toe, verschrikt den bakker, ziet hem zich in eene deur verschuilen en vat hem. Men doorzoekt zijne zakken, vindt er de dolkschede, zij past juist op het lemmer dat nog in den wond steekt.

De regter, altijd op zijn balcon gebleven, slaat alles gade; geene der omstandigheden ontsnapt hem. Evenwel zwijgt hij, hij roept niemand, vertoont zich niet; hij wil, dat de wet haren loop hebbe: zoo zonderling is zijne gehechtheid aan de regtsvormen. Onder de oogen van den regter neemt men den bakker gevangen, men brengt hem naar den kerker, het proces-verbaal wordt opgemaakt. Het geheim, aan CAMBO alleen bekend, en hetwelk eenen onschuldigen aan den dood had moeten onttrekken, blijft in den boezem des regters begraven.

Dit bekrompen en verward brein, had den tekst der wet op eene vreemde en nieuwe wijze verklaard. Het Maltasche regt wilde, dat al de persoonlijke getuigenissen door den regter bijgebragt, van volstrekt geen gewigt zouden zijn; dat de daadzaken, ter zijner bijzondere kennis gekomen, buiten de regtbank, niets afdoen zouden. Het begrip van CAMBO ging niet verder dan de letter des wetsboeks. Het proces begint. Onze regter ondervraagt den verdachte; de omstandigheden bezwaren hem; de uitkomst der debatten levert, wat het Maltasche wetboek *halve bewijzen* van schuld noemde, genoegzaam om tot folteringen te kunnen overgaan. De arme bakker ondergaat ze onder het oog van den dommen regter, die daardoor zijn geweten tegen alle wroegingen beveiligt. Indien de bakker, op de pijnbank geschroeid, moedigl.jk zijne onschuld volgehouden had, was hij gered: de *halve bewijzen* waren niet voldoende om hem ter dood te veroordeelen. Maar de bekwaamheid der beulen, die zijne leden uitéén rukten en zijne bloedige nagels afscheurden, zegevierde over de waarheid, en de ongelukkige, onder zijne smarten zinkende, verklaarde zich schuldig.

Nu, gelooft gij, zal CAMBO ten minste opstaan, het woord nemen, en hetgeen hij gehoord, hetgeen hij gezien heeft, verhalen. Gij bedriegt u. Hij koestert te veel eerbied voor de letter der wet. Misschien ook bedacht hij, dat, na de zaken zoo ver te hebben laten komen, hij zich thans aan hatelijken spot zou blootstellen, door de waarheid bekend te maken, en de zoo naauwkeurig door hem bestuurde regtspleging te bederven. Het vonnis werd dus door CAMBO zelven uitgesproken; biechtvader en beul deden hunnen pligt; en (het is verschrikkelijk te vermelden) CAMBO vertrok geenen gelaatstrek. Hij was onbewogen getuigen getuige dier onregtvaardigheid. De ware moordenaar, zes maanden later wegens eenen anderen moord gevonnisd, bekende, bij zijn sterven, de misdaad, den bakker te last gelegd. Hij zeide zelfs aan den regter CAMBO, dat hij hem op zijn balcon bemerkt had. «Ik heb duidelijk uwe *jalousie* zien bewegen; gij hebt u voorover gebogen toen ik mijne muts opraapte. CAMBO, wel verre van zulks te ontkennen en zich te verontschuldigen, hield staande dat hij zich gedragen had als een naauwgezet regter, en dat elke andere handelwijze onwettig en strafbaar zou geweest zijn.

NIJKERK, den 21sten Junij.

Heden had wederom het jaarlijksch examen plaats, naar de vorderingen, die de leerlingen aan het alhier gevestigde Instituut van den Heer *F. W. Schuld Dzn.* in onderscheiden vakken van wetenschap, gemaakt hebben. Zij werden in de Rekenkunde, Algemeene- en Vaderlandsche Geschiedenis, de Aardrijkskunde, de Hollandsche, Fransche, Engelsche, en Hoogduitsche Taal, de Meet- en Stelkunst, onderzocht, en onderscheidene dier vakken werden in de Fransche Taal behandeld. Een veelstemmig en wel uitgevoerd gezang der Jongelieden wisselde dit alles af, terwijl, na de toespraak van den Heer Burgemeester aan de kinderen, derzelver hier aanwezige ouders en betrekkingen, en aan de Onderwijzers, waarbij dezelve aan laatstgemelden deszelfs bijzondere tevredenheid uitdrukte, over het in het laatst afgeloopen Jaar gegeven onderwijs, de schoolprijzen werden uitgedeeld.

Het Bestuur dezer stad vindt zich dan ook weder gedrongen de kostschool van den Heer *Schuld* aan ouders en voogden, die een grondig en vruchtbaar onderwijs, eene goede zedelijke vorming, en eene zorgzame en onbekrompene behandeling en verpleging voor hunne kinderen en pupillen verlangen, op nieuw aan te bevelen.

Burgemeester en Wethouderen
der stad *Nijkerk*,
E. G. ARDESCH.
Ter Ordonn.
J. FREZIE.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 25 Junij. 2 El 7 Palm 8 Duim; gewassen 3 Duim gevallen 0 D.
Den 26 Junij. 2 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 2 Duim gevallen 0 D.

---

en PUT, met BOOMGAARD en HOF, en voorts in BOUW- en WEILAND, AKKER MAALSBOSCH, OPGAAND HOUT, en HEIDE of PLAGGENGROND, alles te zamen groot 31 Bunders, 68 Roeden en 82 Ellen, kadastraal bekend onder Sectie A. van en met No. 302 tot en met No. 310, van en met N. 337 tot en met No. 341, 352, 358, 455, van en met No. 461 tot en met 465, 476, 477, van en met No. 575 tot en met No. 589 en No. 636, in pacht bij *GERRIT EVERS ADDINK*; in eigen gebruik te aanvaarden, het houtgewas dadelijk na den toeslag en overigens met Petri 1840, — genietende nogtans de kooper den jaarlijkschen pachtprijs; hangende deze pacht, en wel van af Petri 1838.

2o. Het ERVE en GOED, het *ZAAIBROEK*, gelegen als voren, in de buurtschap *Leuven*, bestaande in dito BOERENHUIS, SCHUUR, BERG. en PUT, HOF en BLEEK, en voorts in BOUW- en een aanmerkelijk gedeelte WEILAND, AKKER MAALSBOSCH en OPGAAND HOUT, zijnde geregtigd voor ééne stem in de *Mark van Leuven*; — alles te zamen groot 36 Bunders, 41 Roeden 70 Ellen kadastraal bekend onder Sectie H. van en met No 23 tot en met No. 40; — in pacht bij *HONDERS*, in eigen gebruik te aanvaarden, het houtgewas, zijnde ongeveer 18 Bunders en hetwelk jaarlijks een houw oplevert, dadelijk na den toeslag en overigens met Petri 1840; — genietende nogtans de kooper den jaarlijkschen pachtprijs, hangende deze pacht, en wel van af Petri 1838.

Deze aanzienlijke bouwplaatsen kunnen dagelijks worden bezigtigd en opgenomen, zon- en feestdagen uitgezonderd, en zal de aanwijzing geschieden door de genoemde pachters respective; terwijl alle nadere informatiën, ook omtrent de veil-conditiën, te verkrijgen zijn, zoo ten kantore van genoemden Notaris *NIJHOFF*, in de Turfstraat te *Arnhem*, als bij den Heer *F. J. WEENINK*, te *Zutphen*.

---

† § § Ten overstaan van den Notaris *GODEFROIJ*, als daartoe *regterlijk* benoemd, zal, op Vrijdag den 30sten Junij 1837, des avonds om 7 ure, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij toeslag en zonder beraad, worden verkocht:

Een HUIS en ERVE, met OPENPLAATS, staande en gelegen te *Arnhem*, op het Eiland, Wijk D. No. 96 Ingezet op. . . . . *f* 2,979,00

Gelijktijdig zal bij toeslag worden verkocht:

Een HUIS en ERVE, staande en gelegen te *Arnhem*, in de Oeverstraat, nabij de Rijnstraat, Wijk B. No. 178, bewoond door den Mr. Bakker *W. VAN DER HORST*. Ingezet op. . . . . *f* 2200,00.

Omtrent de verkoopsvoorwaarden en bezigtiging, is nader onderrigt te bekomen ten kantore van genoemden Notaris.

Publieke Verkooping,

op den huize *Kernheim*, te *Ede*, op Donderdag den 29sten Junij 1837, des voormiddags te elf ure, ten overstaan van den Notaris *J. C. FISCHER*, van diverse ORANJEBOOMEN, zoo groene als bonte POMPELMOESEN, CITROEN- en CONFIJTBOOMEN, waaronder eenigen ter hoogte van 2 à 2½ el, met zware kroonen; voorts dubbele OLEANDERS, MAGNOLIA'S, CAMELIA'S, HERICA'S en eene aanzienlijke partij BLOEM- en HEESTERGEWASSEN, zoo voor den kouden grond als voor de stookkasten. — Te bezien den 26sten Junij en volgende dagen.

---

† † † Men biedt uit de hand ter verpachting aan DE GROOTE BOERDERIJ op het Landgoed *Dreijen*, in de nabijheid van de *Koude Herberg*, in de gemeente *Oosterbeek*, te aanvaarden Petri 1838.

De aanwijzing zal geschieden op de plaats zelve door *D. BROEKHUIZEN*, terwijl nadere informatien zijn te bekomen ten kantore van den Notaris Mr. *J. NIJHOFF*, in de Turfstraat te *Arnhem*.

Manufacturen.

De Ondergeteekenden hebben de eer het geëerde publiek te berigten, dat zij verscheidene nieuwe goederen ontvangen hebben; waaronder: *Zeer voordeelige* GROS DE NAPLES; *Mousseline, Percals, Schotsch-Batist en Mousseline de Lain Imprimé; Lijonsche* OMSLAGDOEKEN en ZOMER-DOEKEN; *Fiches, Calliers* enz., *Echarpes*; als ook een *groot assortiment* FIJNE WITTE KOUSEN, *Engelsch Linnen* en *Shirting*; LAKENS in alle kleuren, en Heeren ZOMERBROEKEN-STOFFEN; alsmede veel andere artikelen.

Ook hebben zij wederom uit Parijs eenige nieuwe MODELLEN VAN DAMES-HOEDEN ontvangen.

Arnhem, den 26sten Junij 1837.

BAHLMANN en Comp.

---

† § † *Die Kinder und Erben des Herrn Regierungs Chef-Praesidenten* CARL FRIEDRICH WILHELM VON BERNUTH, *zu* Arnsberg, *sind willens, ihren zu Grondstein, in der Bürgermeisterei* Elten, *und zum Theil auf Niederländischem gebiete gelegenen* BAUHOFF, Wardmanshof *genannt, gross 79 Morgen, 172 Ruthen Preussisch, und 6 Bunder 66 Ruthen Niederländisch, dem Meistbiethenden theilungshalber öffentlich, jedoch freiwillig, zu verkaufen. Kauflustigen wollen sich in dem, auf* Dienstag den 18ten Julij, Vormittags eilf Uhr, *bei dem Gastwirthe Herrn* TH. WOLTERS, *hierselbst angesetzten Termin einfinden, und sind die Bedingungen vorher bei mir einzusehen.*

Emmerich, den 19ten Junij 1837.

CARP.

Publieke Verkooping

VAN

LINNEN, KATOENEN EN WOLLEN

MANUFACTUREN.

De Deurwaarder *R. BUDDINGH*, te *Rhenen*, als last hebbende van zijne principalen, zal, te beginnen op Dingsdag den 11den Julij 1837, des morgens ten 9 ure, in het Logement *de Koning van Denemarken*, binnen *Rhenen*, aan de meestbiedenden voor kontant geld verkoopen:

Veelerhande soorten van LINNEN, KATOENEN en WOLLEN MANUFACTUREN, als: LAKENS, DUFFELS, BEVERS; roode, witte en blaauwe BAAIJEN; Katoenen en Wollen DEKENS; ruwe witte en gekleurde KATOENEN; diverse ZOMER STOFFEN; MANCHESTERS; BOMBAZIJNEN; KANEFASSEN; DOEKEN; KOUSEN; witte en grijze LINNENS, enz. enz.

---

§ † § Er wordt te koop aangeboden eene geheel nieuw vervaardigde BAROUCHETTE, voor zes personen, alsmede eene dergelijke TILBURY. Adres bij den Uitgever dezer Courant.

---

† † † Door toevallige omstandigheden wordt er TE HUUR aangeboden, op eenen der beste standen binnen de Stad *Arnhem*, om dadelijk te kunnen aanvaarden: Een BENEDENHUIS, bestaande uit vier roijale KAMERS, KEUKEN, KELDER, MEIDEN- en PROVISIE-KAMER, vrijen ZOLDER en verdere gemakken, vrij van alle lasten. — Te bevragen bij *J. S. STRAATMAN*, Mr. Pianomaker in de Oeverstraat, te *Arnhem*.

---

† † † Er wordt, op zeer aannemelijke voorwaarden, gevraagd, een RIJTUIGSCHILDER, die zijn vak in den grond verstaat, en wien, bij voortduring, vast werk beloofd wordt. Adres met, gefrankeerde brieven, aan den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

L. DE WOLFF,

Gezigtkundige Instrumentmaker van Rotterdam

Berigt het geëerde publiek, dat hij met zijne GEZIGT-INSTRUMENTKRAAM, op de kermis te *Doesburgh* staat. Hij heeft alle soorten van fijn geslepen BRILLEN, in zilver, schildpad en staal, voor bijziende en zwakke gezigten; benevens alle soorten van GLAZEN, welke hij in Brillen en andere instrumenten monteert. — Verder zijn bij hem te bekomen korte en langen VERREKIJKERS; fraaije en moderne LORGNETTEN en LOEPEN, LEES- en VERGROOTGLAZEN, en meer andere tot het vak behoorende zaken, als ook MICROSCOPEN, welke de voorwerpen eenige honderde malen vergrooten à *f* 5. — Hij is tevens aan huis te ontbieden des morgens van 8 tot 11 uur.

STOOMVAART

tusschen

AMSTERDAM en *HARLINGEN*.

Vertrek:

Van *Amsterdam*, Dingsdag, Donderdag en Zaturdag, des ochtends ten 8 ure.

Van *Harlingen*, Woensdag, Vrijdag en Zondag.



NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem en Keulen,

Voor de Maand Junij 1837.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*, den 27, 29 en 30, 's morgens ten 7 ure.

Van *Keulen* naar *Arnhem*, den 28, 's morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam* den 28, 29 en 30, 's morgens ten 9½ ure.

Voor de verzending van goederen, van *Arnhem* naar *Rotterdam*, *vice versa*, zijn billijke vrachten vastgesteld.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.